

тиката и нејзиното наследство преку мошне значајното списание „Жива Антика“, да го изразам задоволството од резултатите што и ден денес се постигнуваат, од напорите што ги чинат сите научни работници во нашата земја, во нашата република, во тоа име сакам да им пожелам многу творечки резултати на работниците што го иследуваат античкото наследство и на првиот научен собир што го носи името „Антиката и нејзиното наследство кај нас“. Благодарам!

Б. Триеноски, Скопје.

ПОЗДРАВНИ ГОВОР ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Поштоване колеге, цењени гости,

Из речи претходних другова јасно се оцртала важност и значај Антикe не само за једну ужу област науке и студија, него за културу уопште. Можда би у нашим условима било потребно да као наследници античког културног наслеђа размислимо о месту и значају Античких студија у савременом животу. Вртлог и ритам живота, који је захватио свет и клонулост у извесном смислу, која на неки начин одузима вредност и значај ономе што је Антика дала свету и ономе што је дух тог античког света пренео у савремену културу, захтевају од нас не неко жаљење што ми данас нисмо у стању да у нашој науци, науци мислим света уопште, да у настави, да у васпитању дамо оно место антички студијама које тој науци припада. Сасвим је разумљиво да живот иде својим путем, да револуције траже нове снаге, социјалистичка револуција захтева од нас нове напоре које ћемо ми са пуним залагањем и нашем друштву дати, али чини ми се да у исто време ми морамо оплемењивати тај живот, тај наш рад, те наше напоре, да у овом друштву које стварамо човек буде у средишту све наше пажње и свих наших напора. Идеал античке културе је управо у једном хуманизму о коме се данас говори више него што је икада то било, чији смисао, чији значај осећамо сви, наглашаваме сви, али који се не може остварити само одлукама, само плановима наставним, него општим напорима које ми морамо да улажемо и које морамо да остварујемо не чекањем да нам се декретима омогући присећање и оживљавање оних великих вредности античког света, античке културе и античке науке, него нашим сопственим иницијативама. Можда је и наша кривица што су античке студије запале тј. добиле једно место које је другоразредно, што се појављује тенденција бар у неком крајевима, у неким срединама, да се ан-

тичком знању, античкој култури, античкој науци одузме онај утицај који она има и који може да има и у овом нашем савременом друштву и напорима које она чини да што хуманије, што племенитије оствари идеје које су идеали нашег времена и нашег друштва. Зато, мислим да је и ово прилика да се мало саберемо, да мало промислимо о томе какве напоре треба да чинимо, какве иницијативе треба да предузмемо да би оно што нам Антика пружа могли да пресадимо као племенит калем у савременом друштву, да повежемо лепоту, вредност, мисао тог античког света са оним што захтева наш живот, ово бурно време, за које сви ми одговарамо у извесном смислу и коме ми дајемо и садржај и лик.

Желим и у име Факултета кога представљам, и у своје, име овом састанку нашем успех и желим да напори које ћемо ми овде уложити и они резултати до којих смо дошли, потврде наше уверење и убеђење да се знања из антике могу са успехом преносити у савремено доба. То уосталом показују и класици марксизма, њихове речи о значају антике и њихови чести цитати из античке литературе и филозофије, њихово ослањање на антику и на живу антику, коју ми овде као што сви видите желимо да одржимо у животу, да јој дамо неке нове снаге, да је покренемо и да они који треба да нам пруже помоћ, и који су, ако смем да кажем и одговорни, мало више учине, да се све те иницијативе прихвате.

Б. Гавела, Београд.

POZDRAVNI GOVOR PREDSEDNIKA HRVATSKOG DRUŠTVA KLASIČNIH FILOLOGA I DEKANA FILOZOFSKOGA FAKULTETA U ZAGREBU

Poštovane drugarice i drugovi, dragi kolege i kolegice! Neću govoriti o vrijednosti klasičnih jezika i klasične kulture, jer su tu stručnjaci kojima je to dobro poznato. Jedna me stvar silno razveselila, gotovo dirnula, a to su riječi koje su drugovi predstavnici političke vlasti i članovi Akademije nauka iz Makedonije i predstavnici grada Ohrida izrekli u vezi s učenjem klasičnih jezika i vrijednošću klasične kulture. Nama kao stručnjacima te stvari ne treba dokazivati, ali čini se da je danas ipak potrebno mnogo o tome govoriti. Naše socijalističko društvo temelji se na humanizmu i ističe u prvi plan humanizam. Ako bude ono i dalje gradilo i njegovalo takvo gledanje, može sa sigurnošću računati na veliki uspjeh i neprolaznu trajnost. To razumijevanje za klasičnu kulturu u Makedoniji me osobito razveselilo. No htio sam reći i to da u mnogim našim sredinama nema mnogo razumijevanja za klasične jezike, na kojima mnogo toga počiva. Bit će možda potrebno mnogo uvjeravanja u pojedinim našim republikama i krajevima da se to ne zaboravi. Smatram da i ovaj naš znanstveni skup